

ТРЕТІЙ ПЛЕНУМ Ц. К. КОМПАРТІЇ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ.

Недавно відбувся третій, поширений пленум Центрального Комітету Комуністичної Партії Західної України, автономної організації Комуністичної Партії Польщі.

Перед пленумом стояла для вирішення ціла низка важливих питань, як загально-політичного, так і внутрі-партійного характеру і всі ці питання пленум розглянув і вирішив як найбільш одностайно, як найбільш повно і відповідно до вимог та вимог часу.

Пленум цілком і повністю одностайно одобрив політичну й організаційну лінію роботи Політбюро.

Оцінюючи економічну і політичну ситуацію на Зах. Україні (яка все ще зв'язана з залежністю від ситуації в Польщі), III Пленум ЦК КПЗУ виразно підкреслює, що фашистська диктаторська окупація Зах. України іде на зустріч всім глибшим і ширшим господарським, соціальним і політичним кризам.

ЗРОЩУВАННЯ УКР. ФАШІЗМУ З ПОЛЬСЬКИМ.

Зі всією ясністю виворочується в Польщі і на Зах. Україні одноцілий фронт всіх загонів польської й української буржуазії та польського й українського соціал-фашизму, об'єднаний на ґрунті спільної боротьби проти соціалістичного національно-визвольного руху пролетаріату і працюючих мас з одного боку, проти переможного соціалістичного будівництва в СРСР і УСРР, з другого. Але відворотні виразно і ще більш чітко виявляється будній підйом, активізація та зміцнення інтернаціональної солідарності у визвольній боротьбі працюючих всіх націй сучасної Польщі, зростає посилення загальнопольського антифашистського блоку, закріплення гегемонії пролетаріату й працюючих мас з одного боку, проти переможного соціалістичного будівництва в СРСР і УСРР, з другого.

Поборюючи зростаючу хвилю революційного підйому мас та готуючи антирадянську війну, польська фашистська диктатура іде не тільки по доріжку посилення та загострення політичного й економічного терору, політичних репресій, провокацій і т. д., не тільки по шляху подальшої розробки своїх диктаторських мілітаризацій державного апарату, фашизація громадських і господарських інституцій, але широко використовує співпрацю й допомогу своїх агентів, що оперують "лівою", "опозиційною" фразою на чолі з ППС, Соціал-фашизм в Польщі і на Зах. Україні, маневруючи своєю "опозиційністю" та "демократичністю", перехоплюючи і розроблюючи боюву готовність мас, залучуючи їх об'єднано в табор фашизму, є через те

літній кризі. Рівночасно загострюється й підноситься на вищу ступінь революційна, класова боротьба пролетаріату, зростає селянський і національно-визвольний рух. Шалена підготовка антирадянського шпаду стає все безпосереднішою і більш отвертою та ведеться цілокулім буржуазіям і соціал-фашистським табором. Наростання загальногосподарчої кризи при одночасному готуванні антирадянської війни безпосередньо по працюючих масах міста й села — тим більше, що польська фашистська політика на Зах. Україні має явно колоніально-грабовницький характер.

Пленум ЦК детально проаналізував процес все більш чіткої поляризації соціальних сил в цілій Польщі і зокрем на ЗУ, і картину тих здвигов і змін в соціальних силах, що за останній час мали місце. Висновки, які зробив пленум, відомо і повністю відповідають саме тим політичним пропозиціям, які поставили II з'їзд попередніх пленумів ЦК.

Найнебезпечнішим ворогом для комуністичного руху. Процес зростання табору української буржуазії і дрібно-міщанства з табором польського фашизму у формі "аграрної" (зокрема господарчої) співпраці, просуваючи замітно вперед. "Всукраїнський блок", орієнтація "на власні (свої) польські" сили, "геть політику за органічною працею" і др. є політичним виявом спільної зах.-української буржуазії і куркулі з польським фашизмом. Західно-українська буржуазія загрожена в своєму класовому існуванні з одного боку поступом соціалістичного і національно-культурного розвитку Рад. України, з другого — то безпосереднім буднім розмахом революційної хвилі працюючих мас Зах. України, що іде по соціалістично-інтернаціональній лінії солідарності з революційним рухом працюючих всіх націй шлої Польщі, ставлячи при цьому і національно-визвольні цілі (революційне придушення Західної України до Радянської України), Західно-українська буржуазія і дрібно-міщанство, самооборонично себе, шукають рятунку у зміцненні спільної з польським фашизмом, виразником інтересів польських капіталістів і поміщиків в їх контрреволюційних і антирадянських планах.

У той же самий ліній союзу співпраці з польськими "колегями" у боротьбі проти революційного руху іде діяльність західно-українських загонів соціал-фашизму (УСДП, УСРП і др.), цих "лівій" і через те особливо шкідливих знарядь української буржуазії в боротьбі проти комунізму і революції.

НЕДОСТАЧІ В ПАРТІЙНІЙ РОБОТІ.

Революційний, антифашистський табор, його масові, легальні партії та гегемон цього руху, підозрюючи комуністичні партії, мають безперечно за собою великі і значні досягнення та заробоків. Але пленум ЦК найбільш займався товариською критикою й самокритикою сам, недостатків та помилок, саме з метою загартування та зміцнення революційних сил на майбутнє. Констатуємо безперечно зміцнення організації антифашистського табору та поглиблення впливів компартії в масах, покращення роботи масових, легальних організацій і т. д. — пленум рахував все таки потрібним з'ясувати, що все це було наслідком більше об'єктивних

мов паростання революційної хвилі, чим наслідком організаційної активності та роботи. Пленум зобов'язував увагу всієї партії до загроз диспропорції між керівничими здібностями і розмахом руху. Пленум ЦК як найважливіше очинив хід і наслідки всіх останніх більших економічних і політичних акцій, що показували колосальний зріст бойової активності, завзятості та революційної свідомості широким працюючим мас (зокрема широким страйковий рух робітників на селі, акцію 1. травня та переведення "Червоного дня"), зазначивши критично всі позитивні і негативні сторони, зокрема в діяльній керівничстві з боку партії.

З найважливіших дефектів в діяльності партії, які відмітив пленум ЦК, треба згадати: а) в страйковій діяльності (особливо в рільних страйках на селі) вольу й несистематичну підготовчу роботу та недостатнє вміння повдзвувати діяльність та надавати їй чіткий політичний зміст.

б) в першотравневій діяльності — за слаба гострота боротьби під гаслом "класа проти класа", випадки висунення на першій плані масових організацій.

в) в антивоєнній кампанії — в більшості сучасно пропагандистичний характер.

г) в керівничстві національно-визвольної боротьбою ініціатива партії була дуже старанною; партія слабо реагувала на прояви національно-

визвольної боротьби західно-українських працюючих мас, не досить поборювала прояви впливів буржуазного націоналізму (українського і особливо польського — великодержавного, а також націоналізму), д) в середпартійному житті — кількість внутрішніх робіт, низький партійний склад партії, ще не повні задовільняючий соціальний і національний склад партії, далеко недостатнє пересунення бази партії на великий промисел, з такою спроби створення безпринципних груповок на ґрунті безпідставних обвинувачень партрговничств.

БОРЬБА ПРОТИ ПРАВОГО УХИЛУ В КОМУНІСТИЧНІЙ ПАРТІЇ ПОЛЬЩІ.

Закри перейдемо до характеристик цих чергових завдань, треба згадати про що kwestію яка завяла (заслухаю) найбільше і найважливіше місце в роботах і ухвалах III пленуму ЦК КПЗУ — це справа боротьби проти правої, опортуністичної небезпеки, зокрема боротьби проти правого ухилу, який виявився в рядях цілої Комуністичної Партії Польщі. Пленум ЦК КПЗУ після довготривалої дискусії, за час якої висловились всі учасники, одностайно затвердив політичну резолюцію, в якій від імені всієї КПЗУ цілком та повністю, без застережень ухвалив та прийняв до всіх ухвал VI Пленуму ЦК КПП про боротьбу з правим ухилом, а правим ухилом т.т. Костражево, Стефанович і Гранда та з прибував політичну лінію III ЦК КПП.

Пленум ЦК КПЗУ як найважливіше засудив політичні концепції, що лягли в основу правого ухилу в КПП, що стави джерелом правих помилок в партії та зазначив, що оборона на цьому ухилу, чи його толерування в консеквентні ведуть до організаційного оформлення правої групи в КПП. Пленум закликав всю партію до як найбільшої чуйності та відпорності спробам організаційного оформлення правого ухилу, тенденції до чого вже мали місце. Водночас пленум дуже гостро осудив практику, не принизимого ставлення до ухвал VI пленуму ЦК КПП, яка полягає у формалістичній згоді з цими ухвалами, при одночасному складанні зав'яз і оголошення, які фактично знецінюють цю згоду, зазначивши, що застосування та продовжування такої тактики так само веде до фракційного оформлення правого крила в партії.

Так, отже, перше й основне завдання, яке пленум поставив

перед партією — це є дальша боротьба з правим ухилом, безпечною в лавах партії. В практичній роботі КПЗУ мусить зайнятися подоланням всіх проявів ухилу, що їх засудили VI пленум ЦК КПП і II пленум ЦК КПЗУ, які, ідучи по лінії загальної — польської партії, можуть своєрідно переломитись і пристосуватись до західно-української дійсності. КПЗУ повинна провести цю критику й боротьбу з помилками правого характеру широким розгорієм критики й самокритики всіх старих, як і нових помилок, перевіряючи на практичній роботі всіх, хто, домігавшись, зрозумів та засудив свою помилку й хоче дійсно допомогти партії перемогти праву небезпеку — не останньою справою перед всіма й найважливішими кроками супроти цієї, хто бореться чи підтримує правий ухил, хто пробує створити праву фракцію.

З тим завданням боротьби проти правої небезпеки тісно ув'язується завдання переборення в лавах партії антифашистського табору, відлягає всім великим проявам і впливам буржуазного націоналізму (українського, польського та жидівського), що теж є виразом правим опортуністичним збоженням від ленінської лінії в національному питанні. Для Західної України, окупованої польським фашизмом, з її національним переплетом, національними питаннями, природно гостро першорядну роль. Тут потрібне не тільки ідейне загартування партійних лав, але впершу чергу практична діяльність на терені національно-визвольного руху на ЗУ, на терені боротьби проти польської, фашистської окупації ЗУ, за її приєднання до Радянської України.

О. Чупківський.

ЗА ІНТЕРНАЦІОНАЛЬНЕ ВИХОВАННЯ РОБІТНИЧОЇ МОЛОДІ.

Три дні тривав в Харкові перша в СРСР інтернаціональна конференція комсомолу. Конференція наша, присвячена 10-ти річчю КІМУ, збігається з XII роковинами Жовтня, відкриваючи конференцію. Міжцими двома датами є багато спільного, бо історія комсомолу — це історія боротьби робітничої класи. Конференція мусить здійснити зв'язок робітників соціалістичної країни з закордонними робітниками.

Вітаючи конференцію від варшавської організації комсомолу, т. Сикорський каже: — Ми йдемо з вами до однієї мети, але ваш шлях — це шлях безпосереднього будівництва соціалізму, а наш іде йде через зв'язки, через бо-

ротьбу з фашистською окупацією, з фашистським будівництвом. Тов. Майєвич (Нью-Йорк) заповів конференцію керувати боротьбою робітничої молоді Америки, одночасно борючись з усіма ухилами від ленінської лінії.

Мільйони маси робітничої молоді Китаю — кажуть представник кантонського комсомолу т. Ми-Шу, — доручили мені вітати конференцію з XII роковинами Жовтня. Порівняно з X-ми роковинами, коли мені в останнє довелось перебувати в Харкові, СРСР здобув величезне досягнення в галузі соціалістичного будівництва. Китайські генерали за допомогою імперіалістів захопили Далеко-Східно залізницю

протягають свої загребувальні руки до СРСР. Але китайський комсомол не дасть імперіалістам захитати на дершу в світі пролетарську державу — батьківщину всевітньої революції. На привітання відповів секретар Харківського Окружного Комітету ЛКСМУ т. Молчаков, він запевняв закордонних товаришів, що комсомол Харківщини виховає комсомольців, дійсних мотилівців всевітнього імперіалізму.

НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ.

КИЇВ ІНДУСТРІАЛІЗУЄТЬСЯ.

Великі капіталовкладання за останні роки, раціоналізаторські заходи, введення безперервного виробництва на багатьох підприємствах — все це дозволяє цього року збільшити дуже значно продуктивність виробництва Києва. Велике зростання місцевої промисловості цілком доводить правдивість припущення не перетворення Києва на центр легкої індустрії, спрямовано, що його зв'язи місцеві керівні органи і що є однією з основних задач київської пятілітки.

Цього року місцева промисловість Київщини зобов'язана на кілька нових підприємств. Серед цих нових підприємств треба відзначити: Бізову фабрику "Київ-друк", фабрику радю приладів, маргаринову виробню, 8 цегельню, корчоватську групу цегельні, авторемонтні майстерні і т. д.

Також треба відзначити чималі капітальні роботи на "Фізикохіміку". Контрольні числа забезпечують насамперед розвиток тих галузей місцевої промисловості, що працюють на широкій споживчий ринок, використовують місцеві природні ресурси, обслуговують промисловість, то-то. В наслідок поширення місцевої промисловості, число робітників, що працюють по місцевим підприємствах, зростає до 2,000 осіб.

НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕРЕПИС ЧЛЕНІВ ПРОФСПІЛКИ.

По всій Україні у жовтні відбуватиметься національний перепис членів спілок. У зв'язку з національною політикою партії виявлені національного складу організованого пролетаріату набуває виключного значення. За останні роки це багато політичних національних обслуговуваних трудящих. Проте, в житті мови багатьох трудящих відбулись великі зміни. Отже треба в повній мірі об'єднатися в національний склад трудящих, з їхньою жовтневою.

РОБОТА ПРОДАЖНОЇ ПЕТЛЮРІВЩИНИ НА ВОЛИНІ.

Після травневого перевороту Волинь стала для Пільсудського тереном італіанських експериментів. Не залишаючи похід на Київ, Пільсудський намагався створити потрібну для цього базу. Галичина, де влада себе навіть в містах не могла певно похвалити, не була придатна на таку базу. Тут вибрав Волинь, країну культурно доволі відстаду, де міста, повні гнилого безпринципного міщанства, довгі віки безтурботно спали сном миргородщини. Луцьк, як столиця Волині, став центром скупчення "українських державно-творчих чинників". З усіх усюд почали з'їждити сюди найрізноманітнішої маси університетів. Приїхав навіть Пильничук, колишній міністер Устияков. М. Левіцький, міністер цюмальної справи, Пашевський, головний атаман армії під наймені в останнє довелось перебувати в Харкові. СРСР здобув величезне досягнення в галузі соціалістичного будівництва. Китайські генерали за допомогою імперіалістів захопили Далеко-Східно залізницю

ВСЕУКРАїнський З'їзд СЕЛЬБУДІВ.

Зважаючи на величезну вагу політосвітньої роботи на селі, що має за своє завдання активувати увагу широких біліничко-середньокласних мас на важливі проблеми соціалістичного перебудови села, Наркомос ухвалив скликати 20 грудня широкій всеукраїнській з'їзді сільських будинків. У цьому з'їзді візьмуть також участь представники сільських господарських і сільських робітників, кооперації, колгоспів тощо.

З'їзд має на всю широчину обговорити питання політосвітньої роботи за реконструкційної доби. Крім пленуму на з'їзді працюватиме 7 комісій в окремих галузях роботи. Наркомос пропонує першопочатковою групу провести окружний з'їзд керівничого складу сельбудів. Під час всеукраїнського з'їзду Наркомос організує виставу політосвітньої роботи. На з'їзді буде понад 400 делегатів.

Цього року у Празі відбулась міжнародна виставка дільничих театрів, де брала участь також Україна. Всеукраїнське товариство Купальників надало на виставку кофії дільничого старинного театру "Вертеп", фотографії київського дитячого й мелітрського дільничого театру "10 дільничого театру АРЖУ". Чеська преса позитивно оцінює радянські експонати. Найбільшу увагу привагли до себе дільничі театру АРМУ.

УКРАЇНА НА МІЖНАРОДНІЙ ВИСТАВЦІ.

В таких умовах, під постійною контрольною дещини та під опікою найгіршого гатунку покіданих громадянства, живе і розвивається молодь. У таких більш-менш умовах живе й колишній громадянин. Що діється по селах — можна собі уявити. Там всеволодним паном деспотом є пошаний за універський шпик.

Права громадянства має лише польська мова; на 70% українського населення має Волинь аж 4 українські (приватні) школи. Адміністрація волинська — це найгірший елемент, засідаючи сюди з центру за хабарничтво, крадіжки, розбінатство, тощо. Отак живе, не живе, а мучиться, — Волинська земля і чекає свого великого дня. А приїде цей день — горе панам, ще більше горе — їхнім синьо-жовтим послугакам.

КРОВАВІ ПОДІЇ НА ВУЛИЦЯХ ВАРШАВИ.

20-го листопада, в день 10-річчя КІМУ в Варшаві відбулась багатолюдна демонстрація комсомольців. Поліція протягом останніх днів ніяко готувалась до демонстрації і вчинила скрізь багато тривів. Заарештовано понад 50 осіб. В аснє демонстрації у всіх районах виставили посилену поліційну варту, що мала на меті не допустити демонстрації.

Поліція у різних частинах міста розгнала комсомольців, що намагались організувати демонстрацію. Поліція не спромоглась одразу впоратися з демонстраціями. На допомогу поліції стали агенти охрани, передягнуті поліціями. Поліція напала на демонстрантів і розпочала стрілянину. Комсомольці вчинили опір. Поліційні агенти вчинили опір. Поліційні агенти вчинили опір. Поліційні агенти вчинили опір.

Арг.

КРОВАВІ ПОДІЇ НА ВУЛИЦЯХ ВАРШАВИ.

20-го листопада, в день 10-річчя КІМУ в Варшаві відбулась багатолюдна демонстрація комсомольців. Поліція протягом останніх днів ніяко готувалась до демонстрації і вчинила скрізь багато тривів. Заарештовано понад 50 осіб. В аснє демонстрації у всіх районах виставили посилену поліційну варту, що мала на меті не допустити демонстрації.